

менѣваше Поплаій, той ны пріа, и три дни любезноу ны гошавѣ.

8 И слышисе да лежи Отецъ Попліевъ, зашто бѣше болень ѿ треска и ѿ сжрачоболь: при когото влѣзе Павелъ, и като се помоли Бгѣ, и тѣри си рече те на него, и сцѣли го.

9 Това като бѣде, и други те който имаха болести въ оный островъ, дохождаха (при него) и исцѣлявахасе.

10 Който а съ много чести ны почтаха, и когато си похождахмѣ тѣриха ни сичко што ни бѣше потребно.

11 И по три мѣсаци послѣ ѿвѣзохмѣсе ѿ тамъ съ единъ Александрійски корабль който бѣше зимвалъ въ островатъ, и имаше знакъ діоскуръ.

12 И като стигнахмѣ въ Овракѣсъ, преседѣхмѣ тамъ три дни.

13 И ѿ тамъ като завилихмѣ (Сикеліа), доидохмѣ въ Ригіа, и слѣдъ единъ день понѣже подхна юженъ вѣтръ, во вторшатъ день стигнахмѣ въ Потіолы.

14 Гдѣто намерихмѣ братіа, и оумолиха ны да преседимѣ тамъ седмь дни: и така ѿ тамъ шидохмѣ въ Римъ.

15 И ѿ тамъ братіа та,

като чѣха за насъ, излѣзоха да ны посрецинатъ дори до Аппіевшатъ торгъ, и три тѣ корчѣмници. Който (братіа) като видѣ Павелъ, возблагодари Бгѣ, и пріа дерзновѣніе.

16 И когато доидохмѣ въ Римъ, сотнико предаде вжрзаны те на воевода та: а на Павла даде дозволѣніе да живѣе особно, съ воинатъ който го вѣрдеше.

17 И по три дни послѣ свика Павелъ первы те ѿ Иудѣите, и като се собраха, говореше имъ: мъжіе братіе, азъ не сторихъ нищо противно на вжрхъ народатъ, нито на вжрхъ отѣчески тв обичаи, и предадохмѣ вжрзанъ ѿ Иерусалима въ рече те на Римляне те.

18 Който като ме испштакъ, искаха да ме пѣстатъ, зашто не намериха ни една вина догтойна за смѣрътъ въ мене.

19 Но понѣже Иудѣе те говореха противно, пондихсе да потрасимъ съдъ оу Кесара, но нѣ зацѣ имамъ намѣреніе да наклеветимъ нѣщо свойатъ народъ.

20 За таа прочее причіна въ оумолихъ да въ видимъ, и да се разговоримъ съ васъ: зашто заради надежда та Израилева, азъ самъ вжрзанъ съ тіа вериги.